

Лобши Сада

Број 35

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

19 септем. 1935

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година XII.

Правда је задовољена

Друштво за Српско народно позориште отпочело рад

Данас у четвртак, 19 о. м. у Новом Саду у великој дворани „Слобода“, Српско народно позориште отпочело је своју 75-ту јубиларну позоришну сезону са комадом „Срећа А. Д.“ у режији гсп. Александра Верешчагина.

После извесне паузе и престанка рада Српског народног позоришта, која је наступила услед тешких материјалних прилика, проузрочена укидањем субвенције, на нашу свеопшту радост наше Српско народно позориште ево данас наставља свој благотворни рад, на пољу наше националне просвете.

Данас је нашем Српском народном позоришту осигурана егзистенција, захваљујући неуморном заузимању чланова Управног Одбора Друштва за Српско народно позориште, коме на челу стоји врлоуважени и симпатични г. др. Радужко Илијћ, адвокат, као и многог труда г. Драгољуба Сотировића позоришног управника; који су знали и могли на меродавном месту да изходе ускраћену субвенцију, а без које се није могао ни замислити успешан просперитет и опстанак самога позоришта.

Када је силом околности, наше позориште у минулој години престало са радом, то је дубоко дирнуло свакога искренога патриоту до два душе. Сваки је себи морао поставити питање: „Зар после 75 година гасити просветну лучу дичне Војводине?!“ Зар луча духа времена, која захтева: да се на просветном пољу иде напред, да се назадује?!

Не, и ни по коју цену. То је била паролa и нашега листа „Нови Сад“, који је једини готово у свакоме своме броју, са пуно оваквега захтевао, да се Друштво за Српско народно позориште не да ништа друго, већ само оно, што му је одузето; на чега је оно, као и друга позоришта у нашим центрима већ давно и давно стекло право, које му се није смело и требало одузимати.

Кроз 75 година живети и проносити лучу наше националне просвете под туђинштином, довољан је доказ: да у нашој националној слободи мора се имати неоспорног права на даљи живот, јер је и тај даљи живот посвећен и опет нашој националној просвети, која се све више мора развијати, да нас не би дух времена у својој слободној држави прегавио.

Сваки мисиони човек, сваки искрени патриота и родољуб, као што се у времену престанка Српског народног позоришта

морао ожалостити, тако исто сада у времену наставна рада мора се до усхићења зарадовати.

Г. Драгољуб Сотировић

На челу позоришне трупе је управник г. Драгољуб Сотировић, наш познати и признати уметник и одличан организатор и вођа трупе, а у исто време је одличан друг и пријатељ својих сарадника. Директор драме је г. Жарко Васиљевић, књижевник, коме је такође Српско народно позориште колевка, која га је одњихала. Главни редитељ је г. Александар Верешчагин, бивши члан Художественог театра, чије је способности светска критика најповољније оценила. Сценографи су г. г. Миленко Шербан и Александар Кумрић, академски сликари.

Што се пак тиче чланова трупе, видимо све саме одличне снаге, што но реч: бољи од бољег, а међу њима налази се и љубимац новосадске публике комичар г. Светислав Савић, чувени „Јованче“ из Нушићевог „Пут око света“.

У новембру ове године, Српско народно позориште у Новом Саду ће одржати своју јубиларну прославу седамдесетпетогодишњице од свога постанка, па ће се том приликом, на врло свечан начин поставити нова врагоцена завеса, коју је Њ. В. Краљ Петар II. у знак одликовања поконио Српском Народном Позоришту.

Том приликом ће и наш лист изићи у свечаном руху, т. ј. у слици и речи, посвећен искључиво илустрацији дугогодишњег рада, благотворног и просветног рада, на пољу буђења националне свести код нашег народа.

То ће бити не само преглед, већ кратка историја позоришта од оснутка па до данас, на којој ће сарађивати многи наши, Богу хвала, још у животу про-

светни савременици Српског народног позоришта.

На почетку рада у јубиларној сезони, ми нашем мезимчету кличемо:

Гори лучо, па нам сјаји,
Требаће те нараштаји!.

Наш политички живот

Политичко превирање у целој држави узима све више маха и партиско прегруписавање се врши у пуном јеку. Но ма колико да је тешна појава с једне стране да се акција око организовања Југословенске радикалне заједнице обавља смишљено, озбиљно и систематски, ипак се уз пуно забринутости мора посматрати држање, колебање и несталност многих политичара и политичких кругова који претендују да играју водећу улогу у нашем политичком животу.

Након искуства које смо стекли у нашој унутарњој политици последњих неколико година, сваки објективни посматрач мора признати да је систем једне партије морао негативно ликвидирати. Но исто тако се мора лојално констатовати да за наше прилике не одговара ни сувишна партиско-политичка подвојеност и расцепканост. Постојање многих политичких партија кочи парламентарни живот и у много напреднијим и културнијим државама, а при нашој племенској, верској и другој диференцираности још би много више вевоље и штете било по нормализовање наших политичких прилика и по развитак нашег парламентаризма, ако би се у партиско-политичком цепању ишло сувише далеко.

Програм Југословенске радикалне заједнице свакако се не жели приказати као савршенство партиско-политичких начела и постулата, нити тај програм треба да значи последњу реч у политичком оријентисању и схватању по питањима потреба и проблема нашег државног и народног живота. Стицај садањих унутарњих и спољних политичких прилика је донео собом потребу, да се приступи овој новој партиско-политичкој формацији, која као носилац режима треба да изведе наш политички живот из врло тешке ситуације.

За тешке ситуације прилике и парламентарну ситуацију најпогодније би било, када би се могао остварити систем двеју партија. На жалост судећи по свима знацима моментаног превирања у политичким круговима не може се очекивати да ће се овакав двопартиски систем моћи увести у наш политички и парламентарни живот. Урок овоме не треба тра-

живити у политичком оријентисању широких народних слојева него искључиво у претераној амбицији и у неумереним политичким прохтевима наших политичара.

У нашем политичком животу врло често избијају на површину људи са извесним политичким талентом и умешношћу. Невоља је само што сви ти наши политичари не могу правилно и довољно да оцене своју вредност, немају довољно самокритике, него баш обратно прецењују себе и своје способности, те уобразе себи да су предодређени да играју водећу улогу. Ми их имамо и сувише мало. Првих и одистивних политичких ауторитета, али зато премного политичких лакташа и штребера.

Ово садање превирање у нашим политичким и парламентарним редовима ни најмање није погодно за сређивање прилика и стварање могућности озбиљног, солидног и корисног рада Народном претставништву. Влада г. Стојадиновића је дошла са јасно обележеним задатком и тачно опредељеним својим радним програмом. Потребно би стога било, да се Влади омогући да оствари свој програм и да изведе свој задатак, ако се жели добра народу и држави, а то би се могло чинити само тако, да се одложи и прекине са цепкањем и опредељивањем по пређашњим партијама, што међутим многи наше парламентарци неће да увиде.

У овој ситуацији прилике гове да се што пре и што енергичније приступи организовању Југословенске радикалне заједнице, која треба да буде спремна да у свако доба прихвати евентуалну изборну борбу и да у парламенат уђе са радом и способном већином. Јер без такве неке састављене из хомогених политичких елемената и окупљене око једног и јединственог програма не може бити ни парламенат у могућности, да корисно и достојно одговори својим задацима. У оквиру Југословенске радикалне заједнице пак, моћи ће се наћи на окупу сви конструктивни наши политички елементи који по програму ове нове партиско-политичке формације желе да сарађују на изградњи и унапређењу нашег државног живота. М.

Ценовник огласа:

1 цм. на 1 ступцу у рекламном делу Дин. 8—
1 цм. на 1 ступцу у текстовном делу Дин. 12—

Мали огласи:

до 15 речи са државном таксом
Д. 10— свака даља реч Д. 1—

Краљица Астрида

Величанствена заиста краљевска жена вољом Провиђења на врхунцу својег савршенства, од своје породице, од својих рођака, од својих поданика, речју од свих и сваког, ко је за њу знао, не само пењена, него скоро обожавана — променула је светом изненада, неочекивано, на најтрагичнији начин: непажњом свога љубљеног Краљевског супруга, а коју је сама проузроковала, изгубила је живот на најгрознији и на најстрашнији начин. Овакви догађаји нас запрепаћују, наш ум стаје и ми изbezумљено стојимо пред страхотом свога физичког ништавила а ипак задивљени, што се духовно савршенство и душевна лепота не могу да униште физичким средствима. Савршенство духа и величина душе не могу се ничим уништити.

Обдарена савршеним духом и великом душом добила је хришћанско васпитање у својој потпуности и то васпитање улило је у њено духовно биће све хришћанске врлине у највећој мери, колико то једно човече може да прими. С друге стране обдарена карактером и агилношћу Прометеја развила је највећу активност на пољу хришћанске човечности и хришћанског доброчинства. Она је била непресушни пуни извор хришћанских врлина и хришћанске делатности на врхунцу људске снаге. Својом величанственом појавом ево скоро 2000 година после појаве Христа међу људима дала нам је наслутити величанство Богочовека.

Врли наш Његош срећним сматра људе, који су свој живот завршили на врхунцу своје снаге, у доба, када су остављали највећи и најјачи утисак и када су били моћни, да врше најсјајнија дела. Да им је провиђење дозволило даљи живот, они би се по природним законима мало по мало срозавали и заборавила би се величанствена њихова појава у доба врхунца њихове животне енергије.

Краљица Астрида у тридесетим годинама свога живота окружена красном и сретном породицом у наручју држећи својег млађег сина вршила је међу беднима и несретнима мисију самарићанску. Њена појава потсетила би бедне и несретне на појаву Мадоне и они су у томе моменту заборавили и несрећу и беду и своје ништавило и били су у једном блаженству, које их је освежавало и које их је утишавало и које им је пружало утехе и снаге, да истрају и да не клону у нади у Бога и у помоћ Божију.

У данашње време, где нам са разних крајева Европе долазе знаци и појаве бруталности, нечовечности, лажног човекољубља и лажне хуманости не можемо а да не ставимо запањени пред оваквим величанственим бићем.

Краљица Астрида, та јединствена, необична, Краљевска личност морала је на врхунцу својег хришћанског зрачења да промени светом и да остави ову долину плача зато, да би

нас све потресла, оствестила и вратила на стазу Хришћанске врлине, са које је човечанство као целина одавно сишло и лута странпутицама, вођено високим и недостојним демагозима и лажним пророцима.

Она је била у васионској висини, и ако је њено тело по земљи ходало. Зато ће сада морати њена несретна деца да буду лишена њене благе и нежне материнске љубави. Зато ће сада бедни и јадни у њеном народу да буду лишени утехе са њених усана, из њених очију и из њене руке, јер је њено тело за све њих постало невидљиво.

Нестало је физичке појаве Краљице Астриде, али је остао не само код њене породице и њеног народа већ у целом хришћанском човечанству невидљиви дух и њена величанствена душа да нас још дуго озаравију и васпитавају после њене физичке смрти. Она ће и после смрти васпитати своју децу, она ће и после смрти тешићи бедне, јадне и несретне. Њено биће постаће појам и она ће и ако физички не стала ипак духовно вечно остати у својој породици, у својем народу, у хришћанском свету.

Наша цела народна духовна садржина оснива се на хришћанству. Ми смо ослоњени на хришћанство издржали све патње и сва искушења, које нам је промисао Божија доделила. Нас дубоко дира и узбуђује сваки знак од Бога, који нам омогућава, да видимо нов знак величанства у хришћанству.

Као ситни људи од крви и меса ми са узбуђењем дознасмо за трагичну смрт ове величанствене хришћанке, али као хришћани морамо да погнемо главу пред вечном вољом. Промисао Божија одредила је, да она пружи руку своме мужу, који ју је затражио за сапутницу свога живота, а који је био Усудом одређен да је доведе до реке Стикса, где ће променити светом и својом смрћу потрести своју породицу, свој народ, и цео хришћански свет. Наша хришћанска средина нека прими поуку из свега овога и нека се преве.

Ing. Миливој Милић.

Општина добила процес

У смислу уговора о концесији који је закључен још 1908 године између града Н. Сада и Електричног д. д., у случају када настаје померање у ценама електричне струје. Пошто је тај случај постојао прошле године, када је релација долара према динару измењена за више од 10 посто, та арбитражна комисија састала се и утврдила да цене електричне струје имају да се сниже за 37 посто од досадашњих цена. Пошто ову одлуку арбитражне комисије Електрично д. д. није прихватило, у заступству градске општине адвокат г. др. Мита Арадски предао је тужбу Окружном суду у Новом Саду, тражећи да суд изрекне, у прејудикационалној парници, да између Градске општине и Електричног д. д. постоји правни однос на је према томе одлука арбитражне комисије обавезна, како

за град и грађанство, с једне стране, тако и за Електричну централу, с друге стране. Електрично д. д. у току парнице оспоравало је то право и тврдило да суд уопште није надлежан за решавање овога спора. Судија окружног суда г. Бранислав Марић довео је пресуду у том спору према којој суд уважава тужбу градске општине, а према томе и становиште града да цене струје требају бити снижене за 37 посто, како је то арбитражна комисија и утврдила. Ова је пресуда изазвала у грађанству велику радост и задовољство, јер је сада и пред судом решено питање многих потрошача струје, који су се тачно придржавали решења арбитражне комисије и струју наплаћивали уз одбитак од 37 посто односно диференцију стављали у судски депозит. Пресуда ће бити правомоћна тек онда када је потврди и Апелациони, односно Касациони суд.

Радна Влада на делу.

Влада г. Др. Стојадиновића врши реформе како на политичком, тако и на привредном пољу.

Тако се на основу истих осећа живо кретање појединих политичких странака. Нарочито се опажа груписање Југословенске радикалне заједнице.

Доказ је велика конференција, која се одржала у недељу у гостиони код „Лапе“.

Окупљени народ је поздрављив рад г. Др. Стојадиновића на консолидовању прилика, али је уједно спонтано и изразио жељу, да се што пре пређе и на сређивање комуналне политике нашега града. Тражени су избори или ново именовање градске управе према стварном расположењу народа т. ј. према промењеним приликама.

На тој конференцији су додатна и нека привредна питања од великог значаја за становништво, као што је питање електрике, аграрно питање, млинских производа и других, али привреднике не мање интересују и питања, која засепају у животну питање трговаца, занатлија па и самих радника.

Стога скрећемо пажњу организаторима странке, да овим питањима посвете нарочито пажњу ако хоће да задобију за себе што више присталица.

У првом реду питање комора треба да се реши и у Новом Саду тако, како се то у другим бановинама већ давно решило. Занатлијама се мора дати посебна Занатска Комора, да и они могу доћи до изражаја и своје самосталности.

Има да се обави ревизија социјалног законодавства.

Општа је жеља да се обаве избори како у привредним коморама, тако и у Окружним уредима за осигурање радника.

Истина, недавно је изашао закон о коморским изборима, а ради се и на изборима у Окружним уредима.

Средишњи уред за осигурање радника у Загребу ивистира на том, да се претставница послодаваца у радничком осигурању бирају путем деле-

гирања од стране привредних комора.

Ово је опет једна немогућа могућност! Наметнути већници коморе имали би да делегирају претставнике за уреде.

Ми тражимо изборе. Ако пак овим изборима треба да претходе други, важнији, онда смо и ми зато, да се одмах смену сви већници и претставници Комора и Окружних уреда и да се именују други по вољи заинтересованима, који би — када томе дође време — праведније могли спровести изборе.

Свечана престава „Шокице“

У низу свечаности које су одржане за време прославе Краљевског рођен-дана у Новом Саду, Новосадско Српско народно позориште у заједници са осталим националним друштвима из Новог Сада, приредило је свечаву престава „Шокице“, која је давана бесплатно за народ и војску у петак 6 септембра т. г.

Пред препуном салом публике свечаност је отворено поздравним говором Др. Слободан Матић, в. д. председника Месног одбора Народне одбране, па је дао реч претставнику Удружења Четника г. Милану Папричићу, истражном судији који је одржао један врло леп, топал патриотски говор а после њега говорио је г. Лујо Јуричић, председник националног друштва „Истра“, који је између осталог рекао: И када се у Југославији прослављао престолонаследников рођен-дан а када су први пут залепршале поносне Југословенске заставе, симболи славе и величине слободне Југославије, пале су четири Истарске жртве за Југословенску заветну мисао.

После говора, чланови трупе новосадског Српског народног позоришта извели су врло успешно народни комад „Шокицу“ од Илије Округића. За време игре, као и за време после сваког чина глумци су одушевљено поздрављани од публике. Ова престава је била једна од најуспелијих до сада одржаних престава „Шокице“ у Новом Саду. С. Ж.

Бербанска забава.

Прошле недеље приређена је необично успела забава школе играња Николе Каћанског у просторијама школе, у Уставској улици. Стари чика Никола предусретљив и весело дочекивао је своје многобројне госте са осмехом и шалом.

Велика, врло лепа сала била је пуна гостију. Забава је почела у 9 часова увече, играма које су изводили чувари и чуварице грожђа. После тога настала је игранка. Музика је свирала поред полки и валцера, коло, врањанку, кукуњешће итд. За време игранке настала је уобичајена крађа грожђа, док су чувари и чуварице доводили ухваћене „лопове“ да би им госпођа Каћанска одредила новчану казну од 2—3 и 4 дин., према величини кривице ухапшенога. Напослетку су одржане лицитације венаца грожђа, званим Плетевке. Игранка је у врло веселом расположењу трајала до два сата по поноћу.

ВОЈА ТРИФУНОВИЋ

академски сликар

У петак 6-ог о. м. преминуо је напрасном смрћу у својој 47-ој години живота Воја Трифуновић, академски сликар, позната и омиљена личност у круговима пријатеља уметности у Новом Саду. Покојни Трифуновић је по завршеном шестом разреду новосадске српске гимназије отишао у Пешту, где је свазише сликарску академију, те је 1912 добио место наставника цртања у Србији. За време светског рата ступио је у редове четника-добровољаца заједно са два своја брата, који су обојица јуначком смрћу погинули у крвавим борбама против аустријске војске. После рата пок. Трифуновић се вратио у Крагујевац на гимназију, радећи уз то на сликарству; израдио је неколико икониоста и већи број портрета. Пре неколико година је поднео оставку на државну службу, те дошао у Нови Сад да би се потпуно посветио сликарској уметности. Прошле године је приредио врло успелу изложбу својих сликарских радова, којих је остало иза њега неколико стотина.

Као сликар уметник покојни Трифуновић је био одличан портретиста; његови су радови похваљени од најмеродавнијих наших стручњака. Његовом преравом смрћу претрпела је наша сликарска уметност велик губитак, јер су у таленат Трифуновићев велике наде још полагане.

Прошле године пок. Трифуновић је преко два месеца боловао од врле тешке и опасне болести тровања коже и једва је преболео ову болест, од које је међутим остала последица слабљења срца, чија је парализа настала тренутно када се томе нико надао није.

На погребу Воје Трифуновића искупио се био велик број његових пријатеља и поштовалаца, а над гробом су му одржали опроштајне говоре г. др. Душан Лацковић, лекар и потпретседник Удружења пријатеља ликовних уметности, а затим г. Петар Н. Памасовић, чиновник банске управе у име добровољаца и ратних другова покојникових. Довносимо топли и дирљиви надгробни говор г. дра Душана Лацковића, који је дао израза општој тузи због великог губитка наше сликарске уметности преравом смрћу Воје Трифуновића:

ТУЖНИ ЗБОРЕ,

Искупило се овако на овом тужном месту, да испратимо до вечне куће нашег никад непрежаљеног и драгог пријатеља и друга Воју. Окупило се препуни бола и туге у срцу, јер изгубисмо Воју Трифуновића доброга другара и заслужног сина нашег народа. Под утиском тешкога губитка који претрпљемо ми његова пријатељи и поштоваоци и који је губитак задесно нашу сликарску уметност преравом смрћу нашег драгог покојника, немоћни смо да достојно изразимо нашу жалост и све оно што овога тренутка осећамо.

У име многобројних пријатеља и поштовалаца покојникових а исто тако у име Удружења пријатеља ликовних уметности ја се последњи пут праштам са нашим драгим Војом, кога смо сви толико искрено и срдечно волели као ретко доброг и милог другара, и чију смо уметност толико ценили као искрени поштоваоци његових сликарских радова.

Богодани таленат, уметник по природи и другар по души Ти си нас, драги покојниче толико везао за себе, да смо те сви волели и поштовали као што се само искрен друг и прави уметник може волети и поштовати. Дубокопријатељство према Теби, засађено чврсто у дну нашег срца, сачуваће вечну милу успомену на Тебе, али је наш бол за Тобом много већи, јер изгубисмо уметника који је служио на част нашем сликарству и чија ће сликарска уметничка дела вечито бити украси храмова уметности.

Неумитна смрт Те је отргла из наших редова овде, када си уз највише амбиције, у пуној снази и пуној мери развијао свој богодани таленат, када си неуморно радио и стварао и када си био на путу да потпуно усвршиш своју сликарску уметност. Вазда на послу, увек душевно и телесно крепак и свагда пун добре воље и другарских осећања према свима и свакоме, Ти одлазиш сада драги покојниче са овога света, ма да си могао још много да ствараш и много још да обогатиш нашу сликарску уметност Твојим делима.

Живот Ти је био кратак а још краће време за уметничко стварање. Провео си скоро две десетине година као наставник на средњој школи, када ниси могао по нагону свога срца и талента да се у довољној мери посветиш уметничком стварању. Велики светски рат отргла Те је такође неколико година од сликарског платна и кичице, јер си задојен родољубивим осећањима похитао у редове добровољаца да браниш мајку Србију од народних непријатеља.

Тек када си дошао у Твој мили Нови Сад и када си нашао средину која је показала разумевања за Твоје уметничко стварање, тек тада си се потпуно предао своје позиву и потпуно се посветио уметничком стварању. Велико је душевно задовољство донело Теби а и свима нама лепог успеха прошлогодишње изложбе Твојих радова, када је преко стотину Твојих слика, један део само овога чиме си обогатио нашу сликарску уметност, изложено било и стекло најлепше признање и похвалу како публике тако и меродавних стручних кругова. У Твојем успеху налазили смо задовољства и сатисфакције за Твоје уметничко делање и ми многобројни поштоваоци Твога уметничког рада, јер смо видели са колико добрих жеља и лепих нада улажеш све више труда и воље да би се још више усавршавао у својој уметности.

Инстинкт правог и расног уметника Те је гонио да тражиш нове путеве и нове инспирације ради свога уметничкога усавршавања, те си жељно чекао прилику и могућност да одеш

на велике светске уметничке изворе, да се од великих уметничких класика у великим светским метрополама напајаш инспирацијама праве уметности и да се обогатиш новим знањем и корисним утицајем великих мајстора вратиш нама и са новим полетом наставиш своје уметничко делање.

Судбина је међутим друкчије хтела и Ти нас драги Војо остављаш за навек, односећи у гроб све своје лепе планове и наше лепе наде које смо полагали у Твој даљи уметнички рад и уметничко усавршавање.

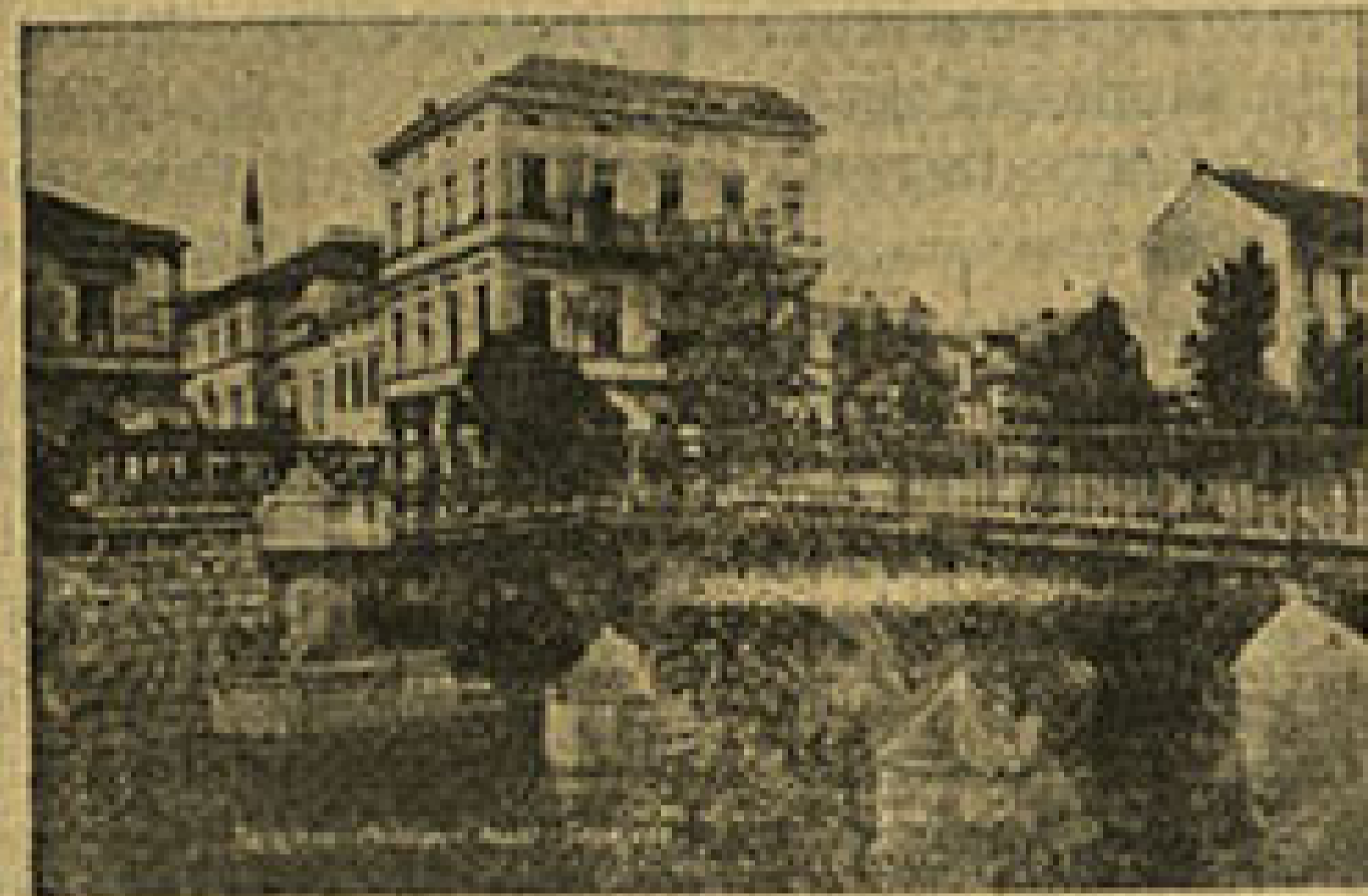
Ти одлазиш у загробни свет, али остављаш неколико стотина Твојих уметничких радова, који ће остати трајни и вечити споменици Твога уметничкога талента и који служе на част нашој сликарској уметности.

А сада драги и незаборављени наш Војо, када Твоје земље остатке предајемо матери земљи на вечан починак, сво у име Твојих многобројних пријатеља и поштовалаца и у име Удружења пријатеља ликовних уметности ја Ти изричем нашу дубоку захвалност на оном искреном и срдачном пријатељству које си према нама гајио, изричем Ти захвалност и пријатељство на Твојем уметничком делању и дајем израза нашем завету да ћемо чувати и поштовати светлу успомену на Тебе, као што ће и Твоји уметнички радови овековечити Твоје име у нашој сликарској уметности.

Нека Ти је драги Војо, лака земља и вечан спомен међу нама.

Слава Ти!

На овом историском мјесту Гаврило Принцип објави слободу 15/28 јуна 1914 године

Ове су речи укљебљене у мраморну речу, на згради која се налази до Принциповог моста на Миљацки у Сарајеву.

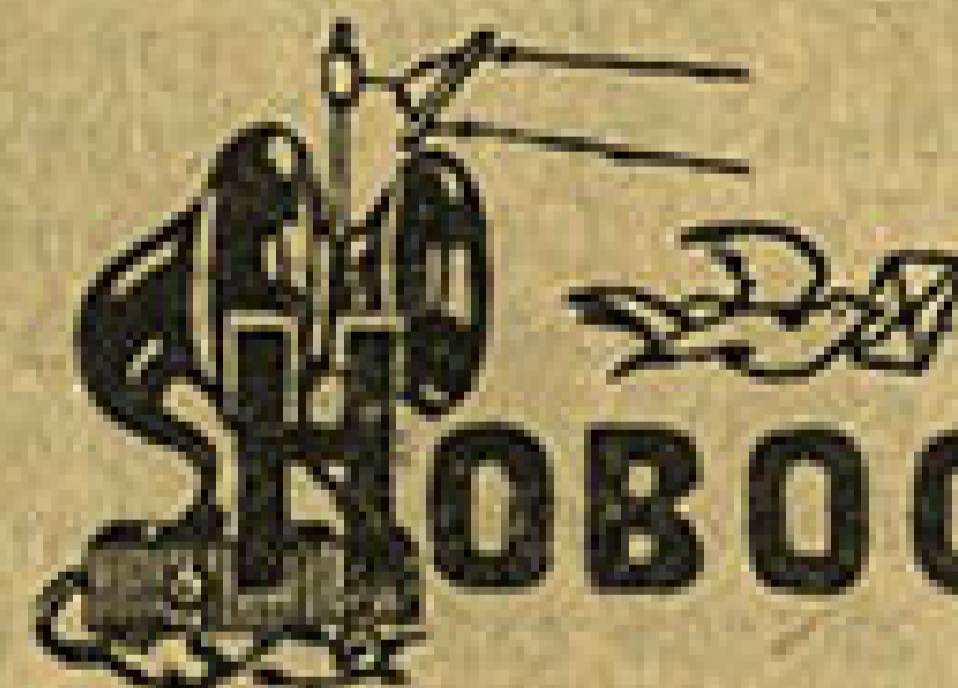
Занста је ово историски момент, који је убележен у историју целог света. Од овог догађаја зависила је судбина целе Европе. Светски рат је отпочео овог дана. Данашње генерације ико не знају крупне догађаје и последице тако ретке и знамените борбе национализма, треба да упознају жижу и колевку Ослобођења и Уједињења.

Наше Сарајево је дало хероје и мученике, који падоше као

жртва за нас! Година 1914 даде нам омладинце, који су свој живот дали за нас. Они леже у православном гробљу један до другог, где их посећују са молитвом сви, које пут намери у Сарајево.

Као што нећемо заборавити Оплецац и годину 1934 након 20 година од првих жртава, тако исто ваља да урежемо успомену оних, који су први погинули за слободну Југославију.

Путниче! Не жали труда при пролазу кроз дивно Сарајево, а да не посетиш ова историска места!
А. Н-ски.

— Бан Дунавске бановине на Опленцу. У среду пре подне посетио је Оплецац бан Дунавске бановине г. Светислав Пауновић у пратњи шефа кабинета г. Цветковића. Одмах по доласку на Оплецац г. Пауновић је отишао у цркву и покљонио се сенима Блаженопочившег Витешког Краља Александра Првог Ујединитеља. На гроб Блаженопочившег Краља бан г. Пауновић је положио ливан венца над природног цвећа. На тракама венца стоји написано: „Краљу Хероју и Ујединитељу — бан Дунавске бановине Светислав З. Пауновић“.

— Удружење судија Краљевине Југославије, секција у Новом Саду, приложила је фонду за подизање „Спомен дома Витешког Краља Александра I Ујединитеља“ у Новом Саду износ од 500 динара у место

венца својом бившем председнику надзорног одбора пок. Милану Зорићу, касационом судији.

— Скупштина Савеза ловачких друштава. У недељу, 22 о. м., у дворани Трговачког дома, у 8 часова пре подне одржаће се годишња скупштина Савеза ловачких друштава за Војводину. На овој скупштини извршиће се реорганизација Савеза чија ће се надлежност проширити у будуће, у смислу заковских прописа, на подручје целе Дунавске бановине.

— Главна скупштина. Новосадска Трговачка Омладина извештава све своје чланове, да ће се XXXI редовна главна скупштина одржати 27 о. м. у 21:30 часова у својем дому на I спрату са следећим дневним редом: 1) претседник отвара скупштину; 2) извештај секре-

тара; 3) извештај благајника; 4) извештај Надзорног одбора; 5) избор 6 чланова за управни одбор и 3 члана за надзорни одбор.

— Ходочашће новосадских трговаца на Оплецац које је било заказано за 22 о. м. морало је бити одложено на неизвесно време пошто се досада јавио веома мали број излетника за које се није могао организovati специјални воз како је то било предвиђено.

— Продужење градске аутобуске линије, од Рокове цркве до Текије одобрила је Банска управа и то недељом и празницима. У случају потребе саобраћање аутобуси и у радне дане, али само у том случају, ако се сакупи толико путника да се продужење ове пруге исплати.

— Омладина Јадранске страже у Новом Саду одржаће своју ванредну скупштину 22 о. м. у просторијама Јадранске страже (палата Трговачке омладине) у 9 часова пре подне. На дневном реду ванредне скупштине, поред осталих питања је избор нове управе.

— Стручна деловодна школа почела је свој рад. Удружење занатлија позива сва државна и самоуправна тела која имају занатске радионице као и остала већа предузећа, да шаљу у школу све своје квалификоване ученике. Упис се врши сваког дана у Државној средњој техничкој школи.

— Освећење нове Торе у Синагоги. У недељу, 22 овог месеца, у 4 часа после подне осветиће се нова Тора, коју је наручио о свом трошку претставник јеврејске вероисповедне општине г. Виктор Грос и поклоник је новосадској Синагози. Освећење нове Торе обавиће се у оквиру великих свечаности. На црквеном обреду освећења чинодејствоваће врховни рабин из Београда г. др. Хинко Кис и наткантор г. Мауриције Вернштајн уз учешће целог синагогалног хора под вођством хорова г. Лавослава Белогорског.

— Вашарска објава. Редован марвени и занатлијско-трговачки IV. вашар у Новом Саду одржаће се 11 и 12 октобра 1935 год. на Пирошком путу поред реформатског гробља. Дозвољено је на вашар, уз прописан пасош, дотеривање сваковрсне стоке, али само из места у којима не влада зараза. Коњи, упрегнути у кола, исто су дужни да имају прописане пасоше упућене за вашар, пошто се без ових неће на вашариште пустити. Све занатлије и трговци са сталним пословним местом, као и они без сталног пословног места, који долазе продаје ради на вашар, дужни су своју обртну исправу собом повести; у противном случају неће им се продаја на вашару дозволити.

* ПРАВИ ДОМАЋИ КОСТ И СТАН може се добити уз врло повољну цену у Краља Петра улици 3 (у дворишту лево).

ДА ЛИ ЗНАТЕ,

ДА КЊИЖАРА

„СЛАВИЈА“

има све савремене КЊИГЕ?

Проглас о отварању стечаја

Окружни Суд у Новом Саду овим објављује, да је данашњим даном на основу §-а 69 ст. зак. отворио стечај против Дитриха Фридриха трг. из Новог Сада на сву покретну имовину ма где се она налазила на територији Краљевине Југославије.

За стечајног судију именован је Јелисављевић Стојан, судија овог Сада.

За стечајног управитеља именован је Метелски Сергије, адвокат из Новог Сада.

Позивају се сви они који против масе као веровници штогод потраживају да своја потраживања, ма да о њима тече парница према пропису §§. 114 и 116 стечајног закона пријаве закључно до 21 октобра 1935 године под претњом последица из § 120 стеч. закона. Стечајни веровници који своје пребивалиште или пословни настан имају у иностранству морају именовати пуномоћника за доставе који пребива у нашој држави јер ће њега доставити стечајни судија на трошак и опасност дотичног веровника.

Опште рочиште за испитивање тражбина одређује се на дан 28 октобра 1935 године у 8 и по часова пре подне код овог суда соба број 32.

Упозоравају се сви они, који имају предмете стечајне масе или су дужници стечајног дужника да овому ништа не изруче нити плате, већ да дотичне ствари односно дуг и своја излучна и разлучна права одмах пријаве управитељу стечајне масе.

Окружни Суд у Новом Саду, 4 септембра 1935 године број ст. 20/1935.

Извршни број 154-1935.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу § а 102. зак. чл. 60. 1881. објављује, да ће услед решења средског суда у Новом Саду, донесеног под бројем П. 204-1935, у корист тражиоца извршења Бранка Крстића из Новог Сада, (кога заступа Др Станковић Василије адвокат из Новог Сада) против извршеника из Новог Сада, за наплату 10.756 динара главнице и припад. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под број Гн. И. 1191-1935, и процењене на динара 7.700 и то: канцеларијски намештај.

Јавна ће се дражба одржати на дан 14 октобра 1935 године у 9 часова пре подне у Новом Саду, Темеринска улица 117.

Нови Сад, 14 септембра 1935.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршитељ.

Извршни број 145/1935.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ у смислу § а 102 зак. чл. 60 из 1881 год. овим објављује да ће услед одлуке Среског Сада у Новом Саду, донесеног под бр. И. 1001/1935 у корист тражи-

оца извршења Матвце Срске, књажев пров. Друш. из Новог Сада, (кога заступа Др Милан Иванчевић, адвокат из Новог Сада), против извршеника из Новог Сада, за наплату 18000 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. И. 1001/1935 и процењене на 7950 — динара и то: ормане, столове, столице, фотеле, каскавоздена, машинаписања.

Јавна ће се дражба одржати на дан 20 септембра 1935 у 10 сати пре подне у Новом Саду, Трг Ослобођења број 2, у канцеларији овршеника.

Нови Сад, 20 августа 1935.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР
судски извршитељ.

Извршни број 177-1935

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881 год. објављује, да ће услед решења средског суда у Новом Саду донесеног под бројем П. 841/1935 у корист тражиоца извршења Хорват и Пристај из Новог Сада, (кога заступа Бењак Бранислав адвокат из Н. Сада) за наплату 4028.50 динара главнице и прип. на јавној дражби продати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бројем Гн. И. 1492/1935 и процењене на динара 7700 — и то: покућство, грамофон и један радио.

Јавна дражба ће се одржати на дан 1 октобра 1935 године у 10 часова пре подне у Новом Саду, Сремска улица 13

Нови Сад, 28 августа 1935.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршитељ.

Објава јавне продаје

Потписани стеч. управитељ продаваће путем вансудске дражбе разну дрогериску робу и дућански намештај према инвентару стеч. масе дрогерије „Анђео“. Дражба ће се одржати у Новом Саду, у радњи презадуженог, Пашићева улица бр. 21 и то овим редом:

На дан 25 септембра 1935 у 3 сата после подне продаваће се парфимерија, пудер, косметика и остала роба

На дан 26 септембра 1935 у 3 сата после подне, разне лековите траве, прашкове, медикаменте, апотекарска стакларија и други апотекарски уређај.

На дан 27 септембра 1935 у 3 сата после подне продаваће се дућански намештај и свент. остатак робе.

Потписани придржава себи право, да након распродаје робе, одмах приступи даљој продаји остале стеч. имовине, која се налази у радњи, Пашићева ул. бр. 21.

У Н. Саду, 17 септембра 1935.

Алексије Г. Висота
адвокат
као стеч. управитељ.

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „Нови Сад“, треба слаати на адресу: Нови Сад, поштански фах 14.

Посл. Бр. 5328/35 ков. 4556/935

Извадак из дражбеног огласа

У овршној ствари Шмит Филипа трг. из Новог Врбаса оврховодитеља против Шмол Јована (ож. Ленхард Катарином) из Н Врбаса овршеника, одређено је акњ. суд ради утерињања потраживања у износу од 1902 дин. главнице са п. п. овршну дражбу — услед накнадне понуде, поновну дражбу, на некретности које леже на територији Среског суда у Новом Саду, окружног суда у Новом Саду, и општине у Стари Шове и које су уписане на имену Шмол Јовану у акњ. ул. бр. 291 и 906 ред. бр. А. I. ; 9 А. I. I. и топ. бр. 1914/5, и општине Старе Шове уз искључиву цену од 14000 и 5000 дин. и словима: четрнаест хиљада динара и пет хиљада динара.

Дражба ће се одржати у званичним просторијама овога суда бр. собе 22 у Новом Саду две 16 децембра 1935 год. у 11 сати. Некретности које долазе на дражбу не могу се продати испод $\frac{2}{3}$ (две трећине) искључне цене. Најнижа прихватљива понуда је 12668 дин. и словима: дванаест хиљада шестинашездесетиосам динара.

Позивају се сва лица која на земљишту имају какво право због којега дражба не би била допуштена, да пријаве своје право суду најдаље на дражбеном рочишту, и то пре него што отпочне дражбовање, јер се иначе то право у погледу дотичног земљишта на штету поштењеног купца неће моћи више остварити.

Извештавају се сва лица за која на земљишту већ постоје права или терети, или за које ће се у току дражбеног поступка основати таква права или терети, да ће се нарочитом доставом обавестити о даљим догађајима дражбеног поступка само она, која станују у подручју овог суда, или која саопште суду овлашћеника за примања доставе који станују у седишту суда, а сва друга лица обавештаваће се у будуће објављивањем на судској табли. Но пореска управа биће у сваком погледу обавештена нарочитом доставом.

Они који намеравају узети учешћа у надметању, дужни су у руке изасланика положити 10% од искључне цене у готовом или у одговарајућим вредносним папирима, способним за кауцију а чији се курс има рачунати према наређењу § 42 чл. 60 из год. 1881 или му предати признаницу о претходном положењу кауције у судски депозит и потписати услове о дражби (§§ 147, 150, 170 з. чл. LX. 1881 и 21 з. чл. XXI. 1908).

Онај који за некретнину понуди више од искључне цене а нико не понуди више од њега, дужан је одма надопунити према поступку искључне цене, установљену кауцију и до толико истог постotka по њему понуђене цене.

Срески суд у Новом Саду, судско одељење II, две 22 јула 1935 године.

Миливоје Богдановић
судија

Штампарна Душан Чампраг и друг
Нови Сад, Краља Петра улица 3